

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 550/2026
14.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Ким.бр.240/25 од 02.02.2026.године и Квм.бр.39/26 од 08.04.2026.године, у седници већа одржаној дана 14.05.2026. године, већином гласова је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду Ким.бр.240/25 од 02.02.2026.године и Квм.бр.39/26 од 08.04.2026.године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Ким.бр.240/25 од 02.02.2026.године делимично је усвојен захтев браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића, за накнаду трошкова кривичног поступка, па је одређено да се трошкови кривичног поступка у износу од 85.000,00 динара, а који падају на терет буџетских средстава, исплате на текући рачун адвокату Ђорђу Јевтићу, број рачуна ..., који се води код „Поштанска штедионица“ а. д. Београд, док је у преосталом делу до тражених 123.250,00 динара захтев одбијен као неоснован. Истим решењем је одређено да се усвојени трошкови кривичног поступка имају исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду Квм.бр.39/26 од 08.04.2026.године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића, изјављена дана 09.02.2026.године против решења Вишег суда у Београду Ким.бр.240/25 од 02.02.2026.године. Истим решењем је одбијен као неоснован захтев

браниоца за исплату накнаде трошкова на име састава жалбе изјављене дана 09.02.2026.године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Ђорђе Јевтић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића браниоца је основан.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Ђорђе Јевтић у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима неосновано одбијен захтев за накнаду трошкова на име превоза сопственим возилом за долазак из Београда у Лазаревац и назад у износу од 8.250,00 динара и за одсуствовање из канцеларије дана 29.04.2025.године у износу од 15.000,00 динара. Бранилац истиче да је неоснован став суда да је бранилац радње предузимао у седишту своје канцеларије, да је Лазаревац градска општина града Београда и да не треба применити члан 9. Тарифе о наградама и накнадама и накнадама трошкова за рад адвоката, из разлога што се седиште адвокатске канцеларије налази на општини Врачар, а да је бранилац морао да дође у општину Лазаревац, ради приступа на саслушање окривљеног пред полицијом, а наведена одредба тарифе јасно прописује да бранилац има право на накнаду трошкова за превоз у међумесном саобраћају и одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Ђорђе Јевтић је дана 21.11.2025.године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 123.250,00 динара, о ком захтеву је одлучено побијаним решењима.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да су странка или надлежни орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте Тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова.

Одредбом члана 9. исте Тарифе, између осталог, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то тачком 3) за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру, као и тачком 5) накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије у висини од 100 поена за сваки започети сат, а највише 10 сати дневно.

Имајући у виду напред наведене цитиране одредбе, Врховни суд налази да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези Тарифног броја 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе.

Ово са разлога јер окривљени, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, има право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за обављање поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом на релацији Београд-Лазаревац-Београд и издатке за одсуствовање из адвокатске канцеларије дана 29.04.2025. године.

Наиме, по налажењу Врховног суда, награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а окривљени сходно одредбама члана 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе има право и на накнаду стварних трошкова које је имао његов бранилац за обављање поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије (накнада за превоз сопственим возилом на релацији Београд-Лазаревац-Београд у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру и накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије) дана 29.04.2025. године, будући да је неспорно да је седиште адвокатске канцеларије браниоца окривљеног - адвоката Ђорђа Јевтића у Београду, улица ... број ..., општина Врачар и да је бранилац малолетног, сада пунолетног АА у предметном поступку наведеног датума долазио у општину Лазаревац ради приступа на саслушање пред ПС Лазаревац, при чему је у захтеву за накнаду трошкова поступка истакнуто да је бранилац означеног дана дошао сопственим возилом.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Ђорђа Јевтића, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Вишег суда у Београду Ким.бр.240/25 од 02.02.2026.године и Квм.бр.39/26 од 08.04.2026.године, те списе предмета вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, при чему ће у поновном поступку

отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући све наведено у виду, Врховни суд је основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић